

DÜSEVNI LISZT

Mészecsne verszke novine.

Vu in... surszke evangelicsanszke sinyorije
red... nik: Fliszár János, Murska Sobota.
Rokopiszi sze morejo v
::: Puconce posilati. :::

Cejna na cejlo leto 20 din., v zvönsztvo 30 din., v
Ameriko 1 Dol., edne numere 2 din.
Naprejplacsilo gorivzeme vszáki ev. düh. i vucsitel.
Csek racsuna st. 13,586; imé „Düsevni liszt“ Puconci.

Delo i nedela.

Kak miné mrzla, ledéna zima i pride lépo szprotolétje, zacne sze znamenito delo pri nasi grüntni vértaj, polodelcaj. Szprávlajo 'zivis za vszako sztvar i csloveka. Szilnoszt dela etaksega hipa vnöge nateliko vneszé, ka niti v-nedelo nedenejo na sztran szvoje skéri (poszebnó v novéssem, po bojni jáko pokvarjenom csaszí). Zató prevecs za potrebnó vidimo naglasüvatí eto Bo'zo zapöved: „Sészt dní delaj i opravi vsze tvoje delo.“ (II. Móz. 20. 9.) — Toga povelénya prvój polovici vrélo zadoszta csinímo. Ze vu zorje je na petáj nase evg. lüdsztvo, odpráva hízne öpravice, naj kém prvle je mogöcse na polá pridti, gde pascslivo dale dela. Od postenoga dela szkörnátne roké, znojnatna líca glaszno szvedocsíjo to, ka povelényi „sészt dní delaj“ zadoszta vcsinímo, od Bogá z-doblenimi mocsmí nasimi nemanyükivamo. Ali gda tó z-radosztjov konstatíramo, teda nemoremo zamúcsati, ka z-etoga nadaljavanya bo'zega povelénya: „I (sészt dní) opravi vsze tvoje delo“ sze ji nájvecs gosztokrát szpozábi, ali to za nemogöcse drží. „Vsze tvoje delo!“ To znameníje, ka bogábojécsi cslovek, vért tak vtála notri szvoje delo, naj nyemi na nedelo nezaosztáne nikse tákso delo, stero ne bi moglo do pondelka csakati. I gotovo je, ka Bög nikkár ne'zelé od nász nemogöcse. Ah, jesztejo escse celö

posteni, prevecs pascslivi vértovje, kí szo v nedelo pred dézd'zevnimi oblákmi prav poszühsero krmé, ali sznopje domö voziti vu szvojem cêlom 'ziví nêdopúsztili, dönok szo k-szvojim doblenim talentumom escse dvakrát-trikrát telko cójszpravili. Tak nê szamo skoda je ji nê doszégnola zató, ár szo sészt dní odprávlali vsze szvoje delo, nego obilen, vise csákanya blagoszlov je túdi prihájao na nyé z-roké Sztvoritela. Vzemímo na szrdcé to i csinímo túdi mí priszpodobno!

Szvéte knige nase edno drúgo povelénye, stero je túdi vrédno nam na szrdcé vzéti vu etom létasnyem hípi, na nedelni pocsinek zavéze. Ali to pocsívanye, zdr'závanye od dela, preoblikávanye i vu popoldnésnyí vöraj obiszkanye razveszeljavanya mész je escse nikak nê zadoszta, nego k-vszeri tomí coj more prihájati pohodjavanye híze molítvi, vréle peszmi, pobo'zno poszühsanye Bo'ze récsi, z-recsjov nedelo z-pohodjavanyem cêrkvi moremo poszvetiti. Nemogöcse, ka nebi oni delo naprêvalon bílô, kí v nedelo szvojemí téli pocsínek, szvojoj düsi hráno dühovno zemejo, liki oni, kí v nedelo túdi delajo, cêrkvi sze pa ogiblejo. Nemogöcse, ka nebi bio cêrkev pohodjavajöcsi szlüzbeník doszta vernési, zavüpnési, ka nebi szí djao z-szvoжими delavcimi bole cslovecsanszko vu hízo molítvi sze 'zelejöcsi vért. Csi zató isztinszka, verna deca scsémo bidti nebeszkomi Ocsi, szpunyávajmo nyegove zapovedi, poszvétmo vszigdár

vszako nedelo. Nepozábimo, ka zadene hválo dati, ka zadene dícsiti veliko imé Bogá, ki je blagoszlovo te szédmi dén i ga je poszvéto. (II. Moz. 2, 3.)

Zná Ocsa vas.

(Mt. 6, 8.)

Kaksa neprecénjena je tá gvšnoszt, stero dá nasemi 'zitki eta miszel: Zná Ocsa vas. Csi te'zi te'zka szkrb tvoja plécsa i neznás, ka ka prineszé útrásnyi dén, nevcagaj: tvoj Ocsa zná, pozna denésnyi dén rávno tak, liki útrásnyi dén: zná tvojo te'zko sztávo, zná malenkoszt tvoje mô-csi i On zná jedíno, — csi li niscse drúgi nevê — vöpelajôcso pôť tüdi.

Csi vu ognji trplivoszti gorís i na nébi — zemli zobszton isces olejsávanye, — oh drági brat moj —, znam jazs, ka to veliko trplénye nedopúszti nam dosztakrát niti trézno szí premislávati, — ali zná to On tüdi, nezdoj, zná Ocsa tvoj. Nê szí spil szlêpoga sorsa, Ocsa tvoj zná tvoje trplénye, tvojo potrplivoszt tüdi zná, pri poszteni tvojoj sztojí, z-têbom trpí.

Csi te tó'zi premínyenoszti vnôgo zamüdjénye, presztoplénye, doszta na meszto neszprávlenoga kvára, ka szí zroküvao vu lasztívnom i drúgi lüdi 'zitki i z-tem vu Bo'zem králevsztvi, — On zná tvoje mantránye, vidi tvoje bojüvanye,

v racsún vzeme szkuze tvojega 'zalüvanya. Ne boj sze! Zná Ocsa tvoj, ka nakeliko 'zeiês csisz-têsi 'zíték, Nyegovo odpúsztcêso, vsza zakrivajôcso miloscsso, Nyegovo obrambo, nyegovo vod-jénye.

Brat moj, proszim te, nepodéraj sze jedíno pod vnôgim vdárcom, bremenom tvojega 'zitka. Zná Ocsa tvoj vszako dugoványe tvoje. Zná i na racsúni má. Nepozábi je, nego vu prilicsnom vrêmeni prineszé oszlobodjénye. (K. Cs.)

Szirotne 'zenszke kníge!

Szirôta vdovica vbôga
Nema na szvéti níkega.
Preszlaba je ino sztára.
V-máloj hízi szedí száma.
Nyéni pár 'ze oh kak dávno
Na brütivi szpí mirovno;
Csi bár zdá 'ze ne'zaliva,
Dônk je v-csarnom oblecsena:
Nelübi, ka je cifraszto,
Mrzí sze nyê to píszano.
Dela nema, kak bi méla,
Ka delati bi kâ vêdla?
Máli obed hitro szküha,
Vsza dobrôta nyê je túha.
Neiscso jo 'ze vecs gosztjê
Poglédnoti, kak prvê.
Bilô ji inda zavolé
Sztári mládi i vszefelê.

Podlíztek.

Bícs nazâ tüdi scsukne.

'Zitka kêp. Máli román. Poszlovenco F. J.
Tá pelajo te velki zvon.

Bojna je tekla. Moske szó 'ze vsze odpe-lali z-veszníc, trí-stirikrát szo stellingo dr'zali, za nyimi szo odpe-lali 'zivilénye, odegnali szo konye, ali grofa parádiske konye szo z-kocsiom i piténderom domá nyáli . . . ! zdá je pa réd prisao na zvonê.

N. N. . . . vészí szo tüdi goriszpízali te velki zvon i notri je osztao za stük.

Tak je bilô, ka szo ga 'ze doj steli vzéti z-tôrma, gda szo dühovnika ocsa, te sztári farar rávno mrlí, kí szo té zvon pred sésztdeszítimi létmi goriposzvétíli. Gmajnarje szo szamp telko 'zeleli, naj sztároga dühovnoga pasztéra szprevodi

i objôcse. Ná pri toga sztarca jami i szprévodi dá csúti szvoj glász i szlobôd vzeme i tak nyid-va obá: zvon i dühovnika naednôk pokopajo i objôcsejo.

Szprévod je tam bio pred ro'znatim trná-com, gde je te sztári dühovni pasztér z-ob-szтарanov szvojov tüvárisicov, od verníkov tak globoko postüvanov, míloga szrdcá fararcov telkokrát szedo i golôbe krmo, ta sztára gosz-pá je pa cvêtje i korine obravnávála.

Pred trnácom je bila na sztolci skrinya, niednoga cvêta je vecs nê bilô 'ze na nyem, ta sztára goszpá je vsze doli zrêzala z-szvojov tre-petajôcsov rokôv i na skrinjo zdêvála.

Cêlo dvorisce i ograd sze je napuno z-lüdmí, sereg golôbov, steri szo sze cêli dén posetáváli po ogradcseka potáj, szo bojêcs zle-teli gori i na sztrêho trnáca szeli. Pod cêlim szprévodom szo tú'zno búgali. Zagvšno szo

Sto eden szam v-szkledo gléda,
 Nenáide szladcseca méda:
 Te'zi nyega szkrbí doszta,
 Nema dobroga falata.
 Míszli szi na preminócse,
 Na vrémena pretekócse;
 Puna 'zaloszti je hrána
 Bogme prósztá, nê prebrána.

Hej! nê je tak bilô nigda,
 Bilô je vszega zadoszta:
 Puna kámra, peovnica,
 Pun pizsker i puna szkléca,
 Tak bogátci, kak szirmáki
 Pri nyê sze je sztavo vszáki.
 Goszté nê trbela zvati,
 Segô szo meli tak prídti,
 Jeszti, piti prav 'zívati,
 Goszpodára pozdrávlati.
 Szirmák odkudsté je prisao,
 Odprête dveri je naisao
 Ino vsze, ka je tú dôbo,
 Dobróto i nê hüdôbo;
 Nê pênez, obráz csamurni:
 Jeszti, gvant i dár szmileni.
 Csi sze je gda pripetilo,
 Ka je nikoga nê bilô;
 Nê je bila prázna hí'za,
 'Zrabolíla v nyê dr'zina;
 Blagoszlov je bio povôli:

Decé doszta, velki máli,
 Med sze'ov szo sze veszelíli,
 Zmênjali i vrsenlíli. —
 Gdate szkübli, — escse bili,
 Veszeljé, 'zaloszt szprávlali.
 Ali od onoga hípa,
 Ka je posztánola száma,
 Sze doszta túge vcsákala,
 Doszta nevôl zadobíla.
 Deca, kak szo gori zraszli,
 Po szvéti szo tá razíslí
 I ona sztára szirôta
 Je osztála brezi trôsta.

Vrêmen ide i zdâ ona
 Gdate 'zaloszt, gdate trôst má.
 Po nevolnom sze tá hráni,
 Vu szirmaství tákucsári.
 Csi sze vcsászi sors nabôgse
 Obrné i nê na hûse:
 Ka má drúgomi túdi dá,
 Pogíbatí ga nenihá.
 Tô je pri nyê tak od nigda
 Tô je tak csiníla vszigda'.

Zdâ túdi szedí pri sztôli,
 Molitvene knige má v-rôki,
 Zovéjo sze; „Dúsní Áldov“,
 V-nyíh je nebeszki blagoszlov.
 Sztáre szo 'ze ponúcene,
 Papérje ino litere

sze csüdüvali, ka szo 'ze drúgi dén nê dôbili
 vu gvúsnom vrêmeni nyim dánoga 'zívisa.

Pokop sze je priblízao. Prisli szo, kí gor
 zdignejo i neszli do skrinjo z-mrtvím têlom. Ta
 sztára goszpá sze je escse ednôk na skrinjo
 nagnola i szlobôd vzéla od tívárísa szvojeja.

Mogócse nyê je escse kaj na pamet pris-
 lo, stero nyemi je cseresz dúgoga 'zítka pozáb-
 la povedati, ali nyemi je pa escse ednôk zahváliti
 stela za k-nyê szkázano veliko dobrôto, lúbé-
 noszt nyegovo, szlédnyi szlobôd je vzéla —
 mogócse v-etoj ednoj récsi: „Na pávidênnye“,
 od steroga sze nyê je bolezen potíhsala?

Tô málo tíhocso szo golôbje na pamet
 vzéli i v-megnenyi je cêli sereg doj szeo pred
 trnác, obszeli szo i skrinjo, te sztáre goszpé z-
 'zalosztním rôbcom pokríto glavô, toga sztarca
 szlonyáti sztolec iszkajôcsi zrnye, stero nyim
 je toga preminócsega míla rôka telkokrát toríla.

Med lüdmí je tíhí rüm csúti. Nikák je naj-
 sao povedati: »szvétoga dúhá golôbje. —
 Niscse sze je nê vüpeo k- skrinyi blízati. K-
 koncovi je dúhovnik kívno k-oním, kí do neszli
 skrinjo. Golôbje szo gor zleteli, mrtveca szo
 neszli, ta sztára goszpá ga je na ednoga vnú-
 ka ramo nagnyena naszledívala, cêli szprévod
 sze je geno i na pôt vzéo. Sereg golôbov je
 túdi med túzním búganyem za nyim leto do
 vrát, stere szo obszeli i búgali, tô je bio nyihov
 szlobôd.

Pali ocsa je túdi tam bio na szprévodi.
 Nyega je túdi nika sztiszkáválo pri szrdci. Té
 sztári dúhovnik nyemi je pravo ednôk dávo:
 »Nedopúsztite, ka bi vam vu szrdci szrd lá-
 dao, szrd je jáko hűdi tanácsnik i bics dosz-
 takrát túdi nazâ sesukne.«

Szkoron je na glász pravo Pali: Isztino
 szo meli g. dúhovnik. Szamo, ka je 'ze keszno.

Medlávi i preblédjene
 Táble tüdi raztrgane.
 Nikák pride, kloncka, kaslá,
 Notri sztôpi: Sára sztára.
 »Dobro ütro, sztára goszpá!
 Zdâ je tak nâbôgse domá.
 V-blati bi skoron véznola,
 V-nyem sze lehko zadrgnola.“
 „Ka dobra bô mati sztára,
 Ka szte nam prineszli Sára“?
 »Bôg moj! ka bi jazs prineszla,
 Szirôta râ bi odneszla.
 Rada bi nika proszila,
 Csi vam nebi progresila.
 Tak tesko je zdâ szirmáki,
 Szrecesen je, kí je nê v-’zitki,
 Edne molítvene knige
 Bi proszila, znam visesnye
 Sze eti gvüšno náidejo.
 I naj tak dobri bodejo,
 Rada bi Bogá molila,
 Dúšo szrdce szí tolila.
 Da mi je z-dobrôte dájo
 Nájem pri Bôgi náidejo.
 Csi ’ze sztrádamo vu krúhi,
 Obilnoszt v’zívajmo v dūhi
 I ’zívmo z-hránov düsevnov,
 Naszitmo sze z-recsjôv Bo’zov:
 Da naso nevolno dúšo
 Molítev obarje gvüšno.«

„Dobra ’zenszka, sztára mati,
 Kníg vecs jazs nemam od eti,
 Ali csi rávno ’zelête,
 Blá’zensztvo vu nyih iscete —
 Tá vam ji dam ’zuyih polojno,
 Meni escse dojde ovo!“

Pô szebi, polojno pa tá,
 Vtrgne knige na tála dvá.
 Tak zdâ szirôti obêdvê
 Molita z-szrdca, nâvrê,
 Z-polojne knig, — nê z-pô szrdca,
 Od gojдне szploj do vécsará.
 I csi Bôg jeszte vgora tam,
 Nemelita nyidvi zaman!

VÖRÖSMARTY MIHÁLY (F. J.)

’Zenszka, kak míra i lü- bézni varitel.

(Szobotskoga evang. ’zenszkoga drüstva posztnom
 verszkom zvecsarki gori precstêla goszpá dr.
 Bölcsojca 1927. aprila 3.)

Dvá geniusa moreta prebivati i o’zívavati vu
 vszákøj ’zenszki i náimre vu materaj — etiva dvá
 geniusa (varitela) szta; mir i lübéznoszt.

I.

„Mir vam bojdi!“ Tak szo pozdrávlali, na-
 klonyali sze eden drügomi ti prvi krsztsanye, kí

Po pokopi, vcsaszi kak je obszlédnyim
 máceo vdare, szo doj vzéli te veliki zvon. Gori
 szo ga djáli na pred cêrkvov csákajôcsa kôla,
 dühovnik szo v-lêpom govorênyi szlobôd vzéli
 od nyega i blagoszlovili ga, v-bêli gvant oble-
 csene deklina szo cvêtje torile na nyega, z-ko-
 rinami ga osznâzile, cêle vészi sztancsarje szo
 ga z-odkritimi glavámi k-’zeleznici szprevedili.
 Tam szo ga preci vu vagon djáli, vlák ga je
 na pôť pripravlen csakao. Lokomotiv ednok
 krepko cukne, rôr csaren din püsztí, rávno tak,
 kak gda szo szoldáke pelali. Tá pelajo te velki
 zvon!

Miloga glásza zvon, steri je tak szladko
 doneo v-zôrje, steri je jôkao pri szprévodi,
 krícsati, jávkati meo segô pri pogübeli ognya,
 vodé, steri je vecsér tak lepô k-szne pripravlao
 i na pocsinek zvao z-szvojom mílo brúncsenim
 globokim glászom, gda szo k-vecsernici zvonili.
 Odpelali szo ga!

Z-pobitím, túznim szrdcom szo sli domô
 vu dúsi i szrdci globoko oranyeni gmajnarje,
 dvá vu vészi nájlübezni-vésiva i násztarésiva
 priátela szprévod odpravili. ’Zalosztno obcsütê-
 nye! Jeli sze zbüdimo na pávidênnye! (Dale.)

Prav vcsinyeno. Eden ocsa je szvojeja
 sziná pripelao ednok k-ednomi csizmári za vu-
 cseníka. Dokecs je decsák vu szôszednoj hízi, v-
 stero ga je nyegov majszter odpelao, naj szvoja
 dugoványa z-kofra vöszkladé, steroga je ocsa na-
 zâjdomô nameno pelati, to odprávlao, je ocsa
 zacstio, kak je majszter pravo pojbári: „Nini, tí
 lekar edno Biblio más!“ Kâ táksega mí eti ne-
 potrebüjemo. Li jo polo’zi nazáj v kofér, naj jo
 ocsa nazáj odpelajo!“ „Vszegavecs; ercsé ocsa
 notrisztôpivsi, „to jazs nazáj odpelam, i szineka
 tüdi. Jancsi, szpa’ivaj szamo tvoj gvant nazáj
 notri!“ Pravo je i odhájo z-szvojom szinom.

szo sze té lépí poklon od Jezusa rodjěny: naz-vesztsávajöcsega angela návcsili.

„Mir vam bojdi.“ Jeli jeszte od etoga jakse i bögse 'zelěnye? Jeli jeszte za cslovece szrdcé od míra vékse blájzensztvo?

Jeli ne'zelěmo z-tém, da cslovek naj szam szebov, — z-szvojimi delami, miszli i zevszém, z-drúgi lúdi csiněnyem í k-nyemi sze szka'zúvájöcsim dobro namenyávanyem zadovolen bode; da szam z-szebov i z-drúgimi vu miri jeszte, da od nyegovoga szrdcá szrditoszti, nevoscšénoszti boleznó, brítko obcsütěnye dalecs bode? Jeli ne'zelěmo z-etim, naj z-onimi, z-sterimi ga je Bög pod edno sztrěho zravnao, z-kěmi vu ednoj vészí, vu ednom vadlúványi 'zivěmo, kí szonasi priátelje, rodbina i 'zlájta, szöszedje, nasega tívárístva kotrige, da sze 'znyimi z-szrdcá, mírovno, l'bez-nívo, na szlú'zbogotovnosztjöv doticsemo, naj nyé ni z-recsájöv, ni z-djányem nezbantújemo i túdi tá od nyíh trpeti nebudemo prisziljeni.

Ně szamo eta Krisztusova récs: »Sto tebé z-kamnom lücsi, lücsi ga nazáj z-krúhom,“ „Lú-bi blíznjega, kak szamoga szebé, alí: „Necsíni tó drúgomi, ka nescses, ka bitebi csiníli“; ně szamo blízayi dobrobodöcsnoszt je 'zelno i dobróta za nász, nego nas mir, nase blájzensztvo túdi 'zelé od nász, naj vu míri 'zivěmo zevszěmi, naj mir sztvorímo okóli szébe.

Míra blagoszlov vszáki rad v'ziva, alí niscse je ně blájzeněsi po nyem, kak 'zenszka, kak mati: k-míra szprávlěnyí i k-gori dr'zányi vszáki zná k-coj prihájati, napomöcs bidti, alí niscse ga nateliko nemore obarvati, kak toploga, lübeznívo-ga szrdcá 'zenszka, bojdi szí ona tívárisica, alí mati, alí szesztra, rod, alí familie cí, 'zenszka nēti vu fámlíi lübézen, potrdjáva vüpaznoszt med familie kotrigami, ona je zmírjenya, odpüscšěnya szredbeník, szrditoszt potíhsávajöcsi dober dúh vu fámlíi. Kak sze je mörja válovje vtíhsalo na Odküpitela krotko récs; tak sze potíhsajo zadomescšávanya, szrditoszti zburkanya vu szrdci i na vúsztá kuněnye, preklynanye tirájöcse csamurnoszti divje válovje: na mírovne krotke recsí, na lübeznívi glász. Bár je ísztina, ka szamo na onoga récs, kí je z-szvojim delom, znásanyem, vu cělom szvojem 'zítíki poszvedöcso k-nam szvojo dobrotívno volo i lübéznoszti. (Dale.)

„Vszáka bojna krsztsansztvo szpravicsa, ár to pokázě, káksi posztáne szvét brezi Jezusa Krisztusa.“

Gornye szlávecske evang. gmajne krátka prígoda.

(Napiszek položeni vu cěrkvi kükél 1927. májusa 29-toga dněva doli djáni temelni kamen, z-steroga napiszka je ete izvlecsek vzěti.)

Vu Gornyi Szlávecsaj i okólici 'zivöcsi evangelicsanci szo sze po Il. Jožefa trplívoszti zapovedi vödányi túdi v-gmajno zdrúžili. V-Bodonci 1799-tom leti szo zídali vküjno prvo cěrkév, Alí da je tá cěrkév dalecs bíla odnyi, szo narédcí mogli hoditi v-nyö. Od toga escse véksa nevoia nyim je bíla, ka szo deco níkak ně mogli solárivati, ně szo jo mogli tak dalecs v-sólo posilati. Cěrkévne oblászti i gmajnarov nájvékse 'zelěnye je bílő kamsci edne sóle zozídanye domá vu vészí. Po dúgom priprávlányi szo sze i toga vesakali, 1873-tjem szo szí zěbrali za prvoga vucsítela Hári Lipóta, v-1874-tom szo szí zozídali sólo z-vucsítela sztanyom, Hári Lipót je 34 lét szpunyávao v-G. Szlávecsaj vucsěnya pozványe. Odlicsen dober vucsitel je bio, koga escse i dneszdén zahváno szpomínajo zdaj 'ze szfári, vu mostva i zenszkom rédi bodöcsi vucsěnici nyegovi. V-1907. leti je Hári L. v-pokoj odisao, za nyim je z-Martjanec Norcsics Ferenc zěbráni, kí je po 46 lét tam prebítki za nadaljávanya szvojege vcsěnyá odhájao odnut. Toga pohodník je bio Cserai Károly. Po dvě leti tam prebítki je i té odhájao, meszto nyega szo szí Pojbcics Gyulo oděbrali za vucsítela. Vu bojszskom vrěmeni, ár je té v-Ruszoszkom zgráblěni, szo ga drúgi nimesztüvali. K-koncovi v-1917-tom, na reformatie 400-totnom jubileumszkom leti je gmajna pozvála za pomocsnoga dühovnika Zsupánek Sándor kaplahána, kí de zvön cěrkévni ópravíc túdi deco vsio teccasz, dokecs zaroblěni vucsitel domó má príditi. V-1918-tom leti je fámlia mati cěrkév posztánola. Zdá szí je tak Zsupáneka za rédnoga dühovnika odebrála, kí je do 1922-toga leta réden dühovnik bio. V-1920-toga szeptembra 12-toga je Roposa Ferenc zěbráni za gmajnszkgoga kurátora, kí je vrěli sefar bio gmajnszki dugovány. — V-1919-tom leti aug. 17-ga je Fártek Ferenc zěbráni za inspektora, kí je z-szvojev globeke vere tívárisícov Bagári Emíliov za cěrkvi zídanya fundus 1½ plěg prve vrszti zemlé darúvao gmajni. Rávno tak je i pa pô plüg orátoice darúvala gmajni na dühovnika dotáció Bertalanics Stevana vdovica, Küzmicš Fánika pobožna gmajnarica.

V-1921-tom leti szi je gmajna meszto rek-
virêrani zvonôv dvá nôviva szprávilá, z-steriva
szta toga ménsega Fártek Ferenc inspektor i Obál
Jenô vrêliva gmánara szamá kúpila. Dec. 4-toga
szta gori poszvetseniva i prêk dániva szvojemi
cérkevnomi pozványi.

Po Zsupánek Sándor dühovnjka odhájanyi
je gmajna li szamo v-1925-tom leti nov. 1-ga
bila mogôcsa dobiti nôvoga dühovnika Kovács
Károlya pomocsnoga dühovnika, koga je v-1926-
tom leti jan. 17-toga za rédnoga dühovnjka ze-
brála i potrdila.

V-1924.-tom leti je dobrovolne áldove po-
bêrala po cêlom Prêkmurji med ev. verniki na
zidanye cêrkvi i 30,283 din. 25 p. szprávilá
vküper.

K-toj lêpoj sumi szo i gmajnarje vrêlo ál-
düvali, za stere pêneze szo k-zidanyi cigel, vápno
i lész szpravili, blúzi v-200,000 dinár vrêdnoszi.
Potom szo dáli z-Májér János s szobotskim zi-
dárom plán napraviti i tak po tom pripravlenyi
v-1927. toga leta májusa 29-toga dnéva szo z-
lêpim ôszvetkom fundamentni kamen djáli doli i
vu Božem szvétom iméni zacsnoli zidanye cêrkvi.

Gusztáv Adolfa Drűztva 71., v Düsseldorfí dr'zání glávni gyülês.

(Piszao: Kovács Károly g. szlávecski dühovnik.)

V-strtoga dnéva (okt. 6.) szeji szo lűbêzni
darila vödávana. Tonhalle velika dvorána sze je
pá napunila z-goszimi. Dr. Niemöller dühovnik
predszednik je z-navdűsenim govorényem, med
sterô je nikeliko humoristnoga dugoványa prin-
neszao, ôdpro szejo. 71.000 márkov je dao prêk
Gusztáv Adolfa predszednaki, stera suma je v-
Rajne krajini vpűppobrána, stero szo poszebne
gmajne, pri prilikaj decinszki bo'zi szlűzbaj, kon-
firmándusaj, dühovnikov i vucsitelov áldovov da-
rűvana vküper. Rajne 'zenszke szo 8200 már-
kov darűvale. G. Adolfa 'zenszka drűstva pa
9.154 márkov, steri dár je Bosznie Sutzberg
máloj gmajni ogvűsani, stere cêrkev je od vihê-
rov jáko opűsztsena; mláde devojke szo pa bib-
linszke knige i k-Krisztusovoj vecsérji potrebno
szv. poszôdo darűvale imenűvanoj gmajni. Ti
drűgi szo pa oliárov pokrive i tepiche dáli prêk.

Eden gűmnázista je z-szvojimi tűvárismi vkűp-
pobrání dár dao prêk, steri je ednoj szirmaskoj
gmajni ogvűsani. Bremen várasa mále decé po-
brání dár je 35.000 márkov zneszao. Z-Westfá-
lie je tűdi eden véksi dár dáni prêk G. A. drűst-
va predszednaki.

Potom je naszledűvalo becsinszkoja sinyôra
Dr. Stöklja recsundávanye od véksi daril, stera
szo naszledűvajôcsim gmajnom bilá ogvűsana:
Beitheun (Zgoranya Szilézia), Radbod (Westfalia),
Zemun (SHS). Pri glaszoványi je Beitheun dôbo
prêdnoszi, ár je te náivéksi dár, 28.000 márk,
nyemi dáni na zidanye gmajszke tanácsnice. Rad-
bod i Zemun szta szi 20.000 márkov raztálala.
Potom je pôlej prográma rêd prisao na prűseszt-
noga gyülêsa meszto i vrêmena vö odlocsenye.
'Ze te drűgi dén gyülêsavanya je Readtórfi znao
praviti, ka szo Ausztrie evangelicsáni cêrkevno
k-Nemskomí országi vtálani. Tak szo Ausztrie
evangelicsanci pozvali G. Adolfa drűsivo na prű-
seszno 1927. leto v-Grádec na gyülês. Eto poz-
ványe je ednoglaszno prijêto i gyülêsa dr'zányá
vrêmen na konec szeptembra zravnano. Tak szo
nasi grádecí szűszedje po nyihovom porácsanyi
prestűmani i pocsasztseni, ka je tô szprejêto. Lê-
po delo je od G. Adolfa drűstva, ka je nêodvr-
glo ete vu sztorjenoszi bodôcse gmajne. Szamô
od szêbe sze razmi, ka k-tomi pripravlanyi edna
véksa suma bode potrebna. Ali nakeliko jazs
poznam té vu raztorjenoszi bodôcse gmajne ál-
dovnoszi, ona té sztroske bode szpodobna zná-
sati. Mí prêkmurszki evangelicsanci sze tűdi z-
szrdcá lehko radűjemo, ár mo etak priliko meli
na G. A. drűstva szpráviscsi tál vzéti. Za stero-
ge volo 'ze naprê porácsam nasim bratom vu
tom prűseszno jeszén v-Grádcí dr'zánom G. A.
drűstva gyülêsi na tál jemánye. Tô nede szamo
nyihov, nego nas i tűdi cêloga protestánstva
szvéték!!

Piprávajte sze zátó, Prêkmurja protestá-
nusje, 'ze naprê na nyega, pokázimo nasim szű-
szidom dobro pèldo vere vrêloszi i vu dűsi znű-
va porodjeni pridimo domô 'znyega, szvedűszto
csinêcsi od Krisztusa!

Stiri dni trpêcse gyülêsavanya je nazűcsi bo-
dôcse k-koncovi popoľnoma obrűdilo. Nê szamo
ednòk szmo komaj meli vrêmen sze i vu teli
okrepiti. Szlêdnyi dén pèldo denem szo sze szej
vgojdnô ob 8. vöri zacsnole i neprehényano do
popoldnévi 1/2 4-te trpele, z-malo nisterno meg-
nenya hényanyem. Té dén je 'ze malo steri meo

voló popoldnévi na trétjo vóro namenyeno Gesolei raztávo idti, no csi je vszáki szlobodno kárto dóbo. Jasz csi szem bár obtrúdjeni bio, szem tó raztávo dónok pogledno, ár Bóg zná jeli mo meo gda escse priliko tákse viditi. Gda szem na raztáve mesztó prisao, szem li te vzéo na pamet, ka je tü nê zadoszta nisterno vóro bidti, na nyé popolni pregléd bi eden tjedén vréména nê biló prevecs. Szamô od szébe sze razmi, ka tak po be'zecske szem szamo nistere oddeleke vido. Té dén vecsér je bila v-Geseleirheninterrassi v-restaurácii dr'zána csasztaa vecsérja, na G. A. drústva mésztói, krajínszki i zvünszki gosztév csaszta. Eden presztér je 3 márke kostao. Zvünéznyi gosztjé szo upravnistva gosztjé bili. Tó je z-isztinom edno ôszvetno gosztsenyé biló. Zvünéznye sztráni précično okincsanye, govorenja, tüvárisivanya, i ôszvetni obhod je doli neszpiszani. Düsseldorf város je vszákomí gosztej darúvao na szpômenek edno peszmeno zbirko: „Rheinfeder“ (Rajne peszmi). Szpômenka vrédna je eta vecsérja i záto, ka szo yarasá szpévni i igre khorus vecs 'zivi podob pokazali notri. Té 'zive podobe szo mantríke pokazale notri, E. M. Arndta, Gusztáv Ádolfá, i escse drúge.

'Zivi podob naprédávanya je igra szpévájala. Drúgi dén okt. 7-ga je eden szlobôjemánya izlét dr'záni „Siebengebirge-Königswinter“ itv. na té krajíne znamenitoszti, k-tomi je prikapcseni escse 3-4 dní trpécsi Rejszki izlét na hajóvi v-Rüderschein. — Jasz szem sze vecs nê združo k-ednoj izlétnoj csupori nê, nego oniszti dén gojčno ed hi'znoga goszpočára i nyegove prijaznive famílie szlobôd vzévsi ob 9-toj vóri szem z-Düsseldorfá odhájao z-bitrovlákom vu Westfálie eden máli varasék v-„Hágen“ i tam szem bio eden dén pri ednoj 'ze dávno poznanoj famílie. Hágen je sztáre forme város, 90,000 sztancsarov má. 4 evangeli-csanzske cerkvi jesztejo v-nyem. Váras szem za neprípravnoga vréména voló nê mogao pogléd-noti.

Drúgi dén vgojčno szem sze vküp pôbro i na pôt sze vzéo proti dômi. Z-Hágena v-Düsseldorf i odnut po onoj pôti, po steroj szem prisao nazáj k-mojemi dômi v-Goraye Szlávecse. Nepozábleni osztánejo primeni G. Ádolfá drústva gyülésivanya dnévi. Vnôga vidénja i szkúsenya szem meo priliko v'zivatí; nigdár nepozábim nemcov verevréloszt, k-cérkevím dugovánjom nágibnoszt, právoga krsztsanzstva szvedôsztvó vu dobri, lübéznoszti csinénaj, gosztóv lübeznívoszti

i nyihove kulture prvotoszt, stera szo vsza refor-tie i protestansztva szád. Vu szrdci globoko zahváloszt obcsútím i radújem sze za vsza, stera szem priliko meo viditi i v'zivatí, glavna zahváloszt sze pa dosztáia G. A. drústva Leipzigi upravnistva z-steroga pomocsjöv mi je tó potúvanye omogôcseno biló. Nevcagavsi, z-gvüsním tróstem csákam prisesztni etaksi gyülés, steri de eti pri szószedi v-Ansztrie glavnom várasí v-Grádzi dr'záni. Gusztáv Ádolfá drústva gyülésivanya naznanenye ali szí bojdi doj szpíszanye (kak je tó pôleg moje szlaboszti mococse biló), z-etím zelényem zaklücsím: Goszpodin Bóg dáj, da z-nasega Prekmurja, kak nájvecs verníkov sze potrudí na priszpodoben gyülés v-Grádec tek. léta szep-tembra szlédnye dní! Doszta lét bode preteklo, dokecs té nas verszki organum páli tak blüzi bode k nam.

Na pávidénje v-Grádzi!!

„Ka pa Jezus velí na to?“

Edna szebé zvisávájôcsa, gízdáva, szamo sze z-divatom i z-bálami brigájôcsa vesznicska deklina je obiszkala szvojo vu velikom várasí prebívájôcsó prijátelico, naj nyé pomore kúpti nájdívatañsi gvant. Ta nyéna priátelica je krsztsanzska deklina bila. Na sztèni nyéne hi'ze je tam bio eden sztenai govor z-etím napiszkom: »Ka pa Jezus velí na to?« Deklina, stera je gôszta bila, gda je goriszvánola, je té govor vidila nájobjrvím, i gda szí je doliléglá nájobjszlédnyím. Zácsao jo je pocézígati té govor, ár nyej je vedno to prinásao na nyéno pamet, ka ka velí Jezus k-nyénomi oponásanyi, k-nyénomi premislávanyi, k-nyénomi 'zítki. Nazádnye je proszila szvojo prijátelico, naj obráé táblo. Ova je vcsiní-la, ali zdá je té govor 'ze tam bio vönebrisenó vu szrdci nyénóm i gda je za nistèni dén domô sla, na nájvékse csüdivanye szvoje materé nê je nôvi, lépi, béli bálszki gvant neszla domô, nego edno nôvo, lépo, bélo, k-Jezusi povrnayeno dúso.

Rázloczni máli glászi.

Radoszti glász. „Ne boj sze máli sereg; ár sze je dopadnolo Ocsi vasemi dati vam králevsztvó.“ (Lk. 12, 32.)

Naprêplacsníkom. Ár szo zdaj nájbole obvzèti szilním delom nasi cstítelje i nemajo szkron csaszta na cstényé, záto vu etóm i prí-

sesztnom mészeci nas lizst na 8-8 sztráni dámo vö. Dönok pa za nadomesztilo biblijszko prilogo za teva dvá mészeca duplisko dámo. (Reditelszto.)

Szamovolní dári na goridržanye i razsírjávanye Düsevnoqa Lizsta: z-M. Szobote Gorza Peter 5, Fliszár Lajos 10, Jarnevics Peter kur. 10, Vezér Géza inspektor Martjanci 20, Sziníc Jožef Nemsavci 2, Szocsics Kálmán Krajna 20, Krányec Peter Gederovci 10, Fartely Ádám Dolina 5, M. S. Bpest 70, Skalics Dežö Morávcí 50, Luthár Ádám prov. za sek. 45-50 din. Radi bi nadaljávali! Szrdcsna hvála!

Lübeznívo pozványe. Augusztusa 18—26 vu Novoj Pazovi za eveng. i ref. farare, predikátora, vucsitele i levite *szloboden cajt* bode držani, steroga Bruns evang. i Behrens ref. farara (obá z-zvönsztva) bodta pelala. Táljemájöcsi hráno i kvartir ksenki dobijo. Zglásziti sze trbê pri Binder L. konseniori v Novoj Pazovi. Program je szledécsi: ob 8. vöri molitvi z-razklájanyem textusov epistole k-filippéncom. Ob 1/2 10 vöri biblijszka naprédávanya obri szledécsi témov: Nazvesztsávanye sztároga zákona prorokov i díka Jezus Kristusa. Popoldnévi ob 4. vöri: prakticsno naprédávanya obri szledécsi témov: dühovnik i csész, molítev, pasztorizácija, delovanye med mladéasztvom, jákovzno-alkoholno pítanye, konfirmandusov vcsenyé. Ob 8. vöri evangeliziranya naprédávanye vu cérkvi.

Držávni stipendium za theologuse. Dr. Popp Filip cérkevne krajine predsedaik v Zagrabí opomínajo theologuse, steri bi državno podpora zeleli zadobiti, da za tó nájkesznej do 1. aug. prosnyo morejo vložití k-míniszteriumi vere. Na prosnyo gledöcs pojasznilo lehko dobi stokoli pri puconszkom dübovniki.

Z-zagrabecske sinyorije: 1. *Brütiva poszvetsüvanye v-Hrasztováci.* Preminöcsega (máj) mészeca 29-töga szo na pozványe hrasztinácke gmajne Dr. Popp, zagrabecski dühovnik sinyör, põleg szvoje csészti hrasztovácki növi brütiv gori poszvétili. Verníci szo z-punov radosztjov prijali gori, zdáj vu növoj pozványi bodöcsega obprvim k nyim pridöcsega visnyega dühovnoga pasztéra, krajinszkoqa predsednika.

Konyenikov banderium je jí ze prijao v-Garasnici, ár szo v-Hlínka filiali predpoldnévom konfirmátio držali; v-Hrastováci pridöcs, sze je zglászila iz-rözami obvcenani vrát mésztné dalárde pozdrávájöcsa, düso podigávájöcsa i

szrdcé gibajöcsa harmonisna peszem pod Schell vucsitele vodjenyem, po stere hényanyi je jí vu gmajne iméni mésztni adminisztrátor Tarcay, antunovacszi dühovnik z-toplim, prebránim krátkim goverényem pozdráváo.

G. Dr. Popp szo vu szrdci obhodjesi zahválili k-nyim prikázano lübézen i csesztüvanye, z-toplimi recsmi szo büdili verníke, naj i nadale vréli i verni bodejo k-szvojoj veri, stera vréloszt naj nigdár nepomenka vu szrdcáj nyihovi. Dokecs szo szí goszp. predszenik od potüvanya trüdavnoszti edno malo pocsínoli — teccasz je adminisztrátor vu cérkvi pred velikov vnözinov odpravo konfirmátio i zdao zinata kotrigo Schmidt Jakaba z-szvojoj zarucsnicov.

Po bože csészti dokoncsanyi je verníkov vnözina med zvoäv donényem sla vö na sztári brütiv, gde szo g. Dr. Popp sinyör szrdcá gibajöcsimi i z-öcsi szkuze presajöcsimi recsmi od sztároga brütiva vzéli szloböd na podlagi Hebr. 13. 14 szv. récsi. Potom prék idöcsi na növoga, szo Tarcay dühovnik Bogá molili, Dr. Popp sinyör pa z-Ján. ev. 14. 1—3 versusa, za predgo odebráni fundamentai récsi podlagi pozdráváli ono meszto, stero bode zdáj živöcsim vernikom prebiválicse i pocsinka meszto. Pred zacsetkom poszvetsüvanya i po dokoncsétki szo verníci z-poznazim szpévanyem dícsili Ocsö nebeszkoga.

Evangelizácia v-Autunováci. Po Hrasztováca funkcii je Tarcay dühovnik v-Autunováci szprevodo dr. Popp krajinszkoqa predsednika, gde je velika vnözina z-mésztni, Kutinaí i Kapitánovi filiali verníkov z-naprêhodécsimi kuráturmí vküpszprávléna csákala i navdüseno prijéla prijénoga visnyega pasztéra. Cérkev je bogme premála bila za tak veliko vnözino. Dr. Popp szo dvê predgi držali, obprvim vu némskom jeziki, ár szo fárnici navékse nemskoga maternoga jezika, obdügim pa, da je nazöcsi vu velikom racsuní szlovákov i drüge vere horvátov bílö, vu horvatszkom jeziki. Prva predga je na Ján. ev. 15. 1—5, ta drüga pa na Luk. 15. 11—24 tála szvétí récsi podlagi sztála. Kak veliki blagoszlov je za verníke i za poszliühsávce, csi récs božo vu maternom jeziki májo prilike poszliühsati, tó pravico szo i oni rázlocsae vere poszliühsávci, kí csi bár nemski jezik tüdi znájo — od vu szvojem jeziki csüte predge vu düsi znöva porodjeni i otávleni grátali. Ouszvetek je pob. molítev i peszem zaprla i g. Dr. Popp szo na drügi dén nazáj odpotüváli vu szvojo gmajno.